

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2831/2022
02.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВП Бујановац, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2100/22 од 06.05.2022. године, у седници одржаној 02.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2100/22 од 06.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2100/22 од 06.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 124/20 од 10.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене да је Основни суд у Бујановцу апсолутно ненадлежан за поступање у овој правној ствари, као неоснован. Ставом другим и трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде за обављање дужности ... исплати појединачне опредељене износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате и у корист тужиоца на примања као ..., уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање надлежном ПИО, на име разлике зараде за период од јануара до новембра 2015. године. Ставом четвртим и петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде за обављање дужности референта групе исплати појединачне опредељене износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате и у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање надлежном ПИО, на име разлике зараде за период од јануара до децембра 2015. године. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 187.867,08 динара, с тим што ће на износ од 161.000,00 динара тећи законска затезна камата од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2100/22 од 06.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртм и петом изреке. Ставом другим

изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 145.868,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева за исплату накнаде због додатног оптерећења на раду, засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Закључак судова о обавези плаћања накнаде за додатно оптерећење на раду засновано је на утврђеним чињеницама да је тужилац, поступајући по писменом налогу претпостављеног, поред послова свог радног места, обављао и послове другог радног места (упражњеног) и да о његовом захтеву за исплату накнаде за додатно оптерећење није одлучено у складу са одредбама Закона о Војсци Србије, што је основ за примену овог закона, као и Закона о платама државних службеника и намештеника и Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије, на начин како је то наведено у побијаној пресуди.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате материјалне штете у овој парници поднета је суду 09.02.2018. године. Вредност предмета спора је 159.363,83 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне

банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић